

Το βαγένι των δώδεκα μηνών

Στα πολύ παλιά χρόνια ο Μάρτης ήταν ο πρώτος μήνας του έτους.

Μια κατεργαριά όμως που έκαμε σε βάρος των αδερφών του, των άλλων μηνών, στάθηκε αιτία να του πάρει την πρωτοκαθεδρία ο Γενάρης.

Η σχετική παράδοση για το «βαγένι των δώδεκα μηνών» ή «το βουτσί» όπως λέγεται αλλού, έχει καταγραφεί από το Νικ. Πολίτη ως Κορινθιακή παράδοση και ο μύθος της έχει γίνει θέμα σατιρικής ποίησης. Μας λέει λοιπόν η παράδοση:

«Μια φορά κι έναν καιρό αποφασίσανε οι δώδεκα μήνες να βάν' νε κρασί σ' ένα βαγένι για να πίν' νε όποτε των έκανε όρεξη. Έτσι λοιπόν είπεν ο Μάρτης.

- Εγώ θα ρίξω πρώτα στο βαγένι και ύστερα ρίχνετε και σεις.

- Καλά, συ ρίξε, είπαν οι άλλοι. Και έτσι έγινε. Έρριξεν εκείνος στο βαγένι μούστο πρώτα και ύστερα οι άλλοι. Όταν λοιπόν εψήθη το κρασί είπε πάλι ο Μάρτης.

- Εγώ έριξα πρώτα, πρώτα θ' αρχίσω και να πίνω.

-Βέβαια, είπαν οι άλλοι. Έτσι λοιπόν ετρούπησε το βαγένι στο κάτω μέρος, και άρχισε και έπινε, ως που τόπιε ούλο και δεν άφηκε στάλα. Κατόπιν ήρθε η σειρά του Απρίλη να πάει στο βαγένι να πιάσει κρασί. Παγαίνει, το βρίσκει άδειο. Θυμώνει, το λέει στους άλλους. Τ' ακούνε εκείνοι θυμώνουνε, σκέφτουνται τι να κάνουνε. Τέλος μένουνε σύμφωνοι μεταξύ τους να τον τιμωρήσει ο Γενάρης για την κατεργαριά που τους έκανε. Τον πιάνει λοιπόν ο Γενάρης και του τραβάει ένα ξύλο που είπε αμάν. Του παίρνει και το υπουργήμα άρχιζε δηλαδή πρώτα το νέο έτος από το Μάρτη και τώρ' αρχίζει από το Γενάρη. Αυτό είναι το υπουργήμα που του πήρε. Όταν λοιπόν θυμάται το παιχνίδι που των έφτιαξε που ήπιε δηλαδή ούλο το κρασί, γελάει και ο καιρός ξαστερώνει. Όταν θυμάται πάλε το ξύλο πόφαγε κλαίει και βρέχει».

Η παράδοση, που με μικρές παραλλαγές τη συναντάμε και αλλού είναι αιτιολογική και σκοπεύει στην εξήγηση της ακασταστασίας του καιρού που συνήθως χαρακτηρίζει το Μάρτη.

Πηγή: <https://www.kalavrytanews.com/2012/03/blog-post.html>

